

ΦΙΛΙΠ. Θέμα ἦν ὁ Ἄλβας. Ἀγαπῶ
νᾶκούω ὅτι τοὺς ἐμοὺς ὁ Κάρολος
μισεῖ συμβούλους, μετ' ἀπαρεσκείας πλὴν
ἀνακαλύπτω ὅτι τοὺς περιφρονεῖ.

ΑΔΒΑΣ (ὡχρίᾳ καὶ θέλει νᾶπαντήσῃ).

ΦΙΛΙΠ. Ἀπάντησις καμμία. Ἐπιτρέπω σοι,
μετὰ τοῦ Δόν Καρόλου νᾶ διαλλαγῇς.

ΑΔΒΑΣ Μεγαλειότατέ μου!

ΦΙΛΙΠ. Λέγε μοι λοιπόν,
τίς ἦν ἐκεῖνος, ὅστις ἐξ ἀρχῆς εὐθύς

περὶ τῶν βουλευμάτων τοῦ ἐμοῦ υἱοῦ
τῶν ἀπαισίων μὲ προειδοποίησε;
Τότε σὲ μόνον ἤκουσα οὐχὶ αὐτόν.
Θά δοκιμάσω, Δούξ. Εἰς τὸ ἐξῆς λοιπόν
τοῦ θρόνου θέλει ἵσταται ἐγγύτερον
ὁ Κάρολος. Καὶ ἤδη ὕπαγε.

(Ὁ βασιλεὺς πορεύεται εἰς τὰ δώματά του. Ὁ Δούξ ἀπέρχεται
δι' ἄλλης θύρας).

(Ἔπεται συνέχεια).

